

en Afvisning af en saadan Tanke. Det er altid godt for en Finansminister at holde paa de Indtægter, der er, men der kan ogsaa komme andre Forhold, der nødvendiggør, at man maa vige bort fra noget saadant. Man kan komme ind i økonomiske Forhold, hvor det bliver nødvendigt at se bort fra nogle indirekte Afgifter, bl. a. fordi de i høj Grad generer Erhvervslivet. Hvis der en Gang i det kommende Finansaar skulde komme et Forslag om at nedsætte nogle Toldsatser, der er en Byrde for det danske Erhvervsliv, tror jeg dog, at den højtærede Minister skulde betænke sig to Gange, inden han gik derimod, selv om det vilde være en Nedsættelse af de Indtægter, som Ministeren venter at faa under Rubrikken Forbrugsafgifter.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Skattebyrde og Skatteevne udtalte det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) noget saadant som, at Befolkningen var ved at segne under Skattebyrden, og derfor maatte den lægges om. Ja, Befolkning og Befolkning er forskellige Begreber. Jeg formoder, at det ærede Medlem tænkte paa den velhavende Del af Befolkningen, at han mente, at det var den, der var ved at segne under Skattebyrden, og at det var nødvendigt at lægge Skattebyrden over paa den fattige Befolkning, for at ikke den velhavende Befolkning skulde segne under den. Jeg formoder, at dette var Synspunktet. Jeg maa sige, at jeg er absolut af den modsatte Anskuelse. Jeg tror snarere, at det var mig, der kunde bruge det Udtryk fra mine Synspunkter, at hvis ikke Befolkningen skal segne under Skattetrykket, maa man sørge for, at det lægges der, hvor det kan bæres, hos de Folk, der har Evne til at bære det, hos den velhavende Del af Befolkningen. Jeg tror, at Befolkningen i højere Grad vil segne under Skattetrykket, hvis man tager det bort fra den velhavende Del og lægger det over paa den mindre velhavende Del af Befolkningen. Og det vil man gøre, hvis man forsøger at lægge noget af de direkte Statsskatter, Indkomst- og Formueskat, over paa Forbrugsafgifter og indirekte Skatter. Jeg ved jo nok, at det er det konservative Folkepartis Skatteprogram, at der skal paalægges saa høje Afgifter ad den indirekte Vej som muligt, men jeg tror ikke, at man kan fremsætte dette Krav paa Befolkningens Vegne, jeg tror, man kun kan fremsætte det paa en ringe Del af Befolkningens Vegne, nemlig de velha-

vende, som naturligvis gerne ønsker, at Skattetrykket kommer til at hvile paa de fattige, saaledes at de selv kan blive fri. Den højtærede Finansminister kom naturligvis ikke ind paa, hvorledes de Skattelove vil blive, som vi skal behandle i det kommende Aar, men han syntes dog, efter sine Udtalelser at dømme, at mene, at de Forbrugsafgifter, vi har, slipper vi ikke bort fra. Jeg vilde beklage det, hvis den nuværende Regering skulde føle sig foranlediget af de Synspunkter, der gør sig gældende i det konservative Folkeparti, til senere at forelægge Skattelove, der ikke giver nogen Lempelse i de Forbrugsskatter, vi for Tiden har i dansk Skattelovgivning. Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds kunde ikke rigtig forstaa, at jeg vilde have Forbrugsafgifterne afskaffet til Fordel for direkte Skatter, fordi jeg selv har udtalt en vis Bekymring for, at Skatteevnen skulde svigte hos en Del af Befolkningen, navnlig Arbejderklassen, paa Grund af de Erhvervsforhold eller Ikke-Erhvervsforhold, kan man maaske sige, der eksisterer for Tiden, idet Arbejdsløshed og andre Forhold medfører, at der ikke tjenes Penge. Ja, jeg vil dertil sige, at det vilde vist være endnu farligere at lægge hele Statens Økonomi an paa disse Forbrugsafgifter, som, hvis Betalings evnen falder bort, kan svigte fuldstændigt. Det kan komme dertil, at der intet som helst bliver tilbage af dem. Hvis ikke Folk har det Forbrug, som er forudsat, hvis det gaar ned med Købeevnen, vil det være overordentlig farligt for Staten at have sine Indtægter hvilende paa Forbrugsafgifterne, medmindre da disse Afgifter er saadanne, at Folk er nødte til at afholde dem, det vil sige ligger paa almindelige Forbrugsvarer. Hvis man lægger dem paa almindelige Forbrugsvarer, de Varer, som den rige og den fattige begge maa købe, hvordan deres Stilling end er, saa kan man være sikker paa, at de gaar ind i Statskassen; hvis der overhovedet er Penge, Ører og Kroner, mellem Folk, saa bliver de jo brugt til at købe disse første Forbrugsartikler for. Hvis man vil lægge Forbrugsafgifterne paa disse Varer, saa faar man dem ind, men hvis man lægger dem paa andre Klasser af Varer, saadanne, som Folk til Nød kan undvære, saa er det et af de usikreste Grundlag, man kan lægge Statens Økonomi paa. Hvis derfor det konservative Folkeparti ønsker at stabilisere Statens Indtægter, tror jeg ikke, man i høj Grad skal basere dem paa Forbrugsafgifter, i hvert Fald ikke med-